

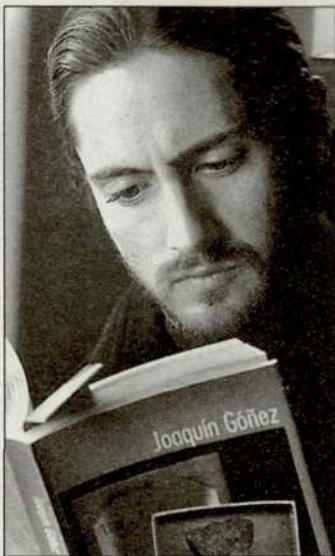
Melodrama d'un fracàs

1. De què va? Un murri novel·lista argentí dicta les seves memòries a un aprenent de periodista al servei de la seva editorial...

2. Com va? Adolfo Aristarain (Buenos Aires, 1943) és cineasta sovint *boludo*. Capaç del millor i del mediocre. A *Roma* executa un melodrama literari, familiar, discursiu, tanguista –de tango que no treu mai el nas en el relat–, al capdavant, quilomètric trajecte en autobús nostàlgic a l'encalç del temps perdut. A través de la història de l'escriptor que interpreta amb agraiïda murrieria José Sa-

cristán, l'excessiu Aristarain munta un *melo* elemental al redós d'una mare –impecable Susu Pecoraro– anomenada Roma –efecte mirall: Roma/amoR– i d'un seu fill –Sacristán i Botto intercanviant-se papers– que passa per la vida sense prendre partit per no res. Així les coses, el cineasta aprofita el viatge al passat per a una superficial revisió als esdeveniments polítics del seu país, quan els milicos propinaven malvestats a dojo. Amb tot, *Roma* té moments excel·lents, de cinema emotiu magistralment retratat per la llum tardoral, anys 50, d'un Alcaïne pictòric. Dues hores i mitja al servei d'un cinema llatinoamericà que, malgrat la Mostra lleidatana, no acaba de fer forat en les cartelleres locals. Tot un símptoma preocupant.

3. I va: Recomanable per a nostàlgics resistents.

Roma

Director: Adolfo Aristarain.
Intèrprets: Juan Diego Botto, José Sacristán, Susu Pecorano, Vando Villamil. Espanya-Argentina, 2004. 155 minuts. Bonaire.